

føre et bestemt Resultat, om hvilke Personer der vare de Skyldige.

Mee: Jeg troer kun at skyldte den personlige Bemærkning i Anledning af et Punkt, der er berørt i den ærede Indenrigsministers Svar angaaende Porcellainsfabrikken, at jeg ikke havde fremsat mit Spørgsmaal derom som angaaende Enkeltighederne, men i Forbindelse med Principerne for Bibeholdelsen eller Afstafselsen af offentlige Bygninger i det Hele; jeg foranlediges specielt til denne Bemærkning, da jeg netop i Anmærkningerne til Finantsloven seer anført, at der vel, som den ærede Finantsminister nylig yttrede, er paatænkt Realisationer af enkelte Bygningsdele, men at man dog udtryffeligt, i Modstrid med hvad der er yttret forrige Gang, har bemærket, at man ikke for det Første agtede at nedlægge Porcellainsfabrikken, men at anfille et Forsøg med det Overskud; man paa Grund af de forbedrede Indtægter har, og saa indtil videre stille Realisationsplanen i Bero.

Scholer: Jeg befandt mig paa sidste Session i en ubehagelig trykkende Stilling, da der blev forhandlet om de vigtigste Bevillinger, og det fordi jeg ikke kjendte Ministeriets Politik, hvorfor jeg forholdt mig indifferent ved de to første Bevillinger, Statslaanet og Krigsskatten, og da der sidste Gang skulde stemmes over Budgettet, søgte jeg mig efter Pligt og Samvittighed nødt til at stemme imod det, fordi jeg slet ikke havde hørt nogen Udtalelse af Ministeriet om dets Politik. Jeg vidste ikke, om Ministeriet holdt fast ved den Politik, hvortil det havde bekjendt sig, da det, eller idetmindste de fleste Medlemmer af det, tiltraadte Ministeriet, nemlig til den Politik, der blev fulgt af det frattraadte Ministerium, og, som det erklærede, „havde fundet Folkets Bifald“. Jeg vidste ikke, om Ministeriet virkelig var gaaet ind paa de Betingelser, der opstillede i Tractaten af 10de Juli 1849, og jeg havde fuld Føie til at være ubekjendt dermed og til at tvivle derom, fordi Ministeriet i et Møde i Februar Maaned havde erklæret, at, hvad den materielle Forbindelse mellem Slesvig og Holsteen angik, da maatte den ikke udstrække sig til Noget, som kunde være Gjenstand for Lovgivning og Administration; imidlertid erfarede jeg senere,

at Ministeriet var gaaet ind derpaa og gaaet ind derpaa i en meget udstrakt Grad. Det fremlaa ikke for Forsamlingen dengang, og Ministeriet undgik ogsaa for Forsamlingen at aabnbare sin Politik; jeg gjorde altsaa Ministeriet Uret, men maa dog erklære, at Ministeriet selv var Skyld deri, fordi det ikke uforbeholdent udtalte det, men endog brugte saadanne Ord, at man maatte antage det Modsatte. Jeg befinder mig nu iaar i den samme Stilling, fordi jeg ikke kender Ministeriets Politik; vi have jo kun faaet at vide, hvad der er skeet og traadt i Kraft, at Ministeriet har bragt en nærmere Forbindelse istand mellem Kongeriget og Slesvig. For at jeg nu skulde kunne stemme for det foreliggende Budget, maatte jeg have Oplysning om, hvorledes Ministeriet vil forfølge Conseqventerne af de Forhandlinger, der hidtil have været fulgte, om det forfølger dem, eller om det har opgivet dem, om det navnlig forfølger Conseqventerne af den Politik, som det hidtil har vedkjendt sig angaaende den materielle Forbindelse mellem Slesvig og Holsteen, om det endnu vedkjender sig det, som det selv har udtalt, at der ikke oprettes nogen Toldgrænse mellem Slesvig og Holsteen. Jeg hører ikke blandt dem, der frygte saa overordentlig meget for den Tilslutning, hvori vi derved komme til Tydskland, men dog kun paa Betingelser. Jeg onskede derfor at vide, om Ministeriet vil vedblive at forfølge Conseqventerne af det Toldforbund, hvori de forskjellige Dele af det danske Monarchie ere komne til at staae ved de Skridt, som Ministeriet i de sidste Dage har gjort, og det Conseqventerne føre med sig, hvis det ved en fremtidig Udvikling af Tydskland skulde blive til almindelig Lov, at et fælles Toldforbund omfattede alle Dele af det tydske Forbund, thi, naagtet jeg ikke frygter for en Tilslutning til Tydskland i denne Henseende, saa frygter jeg dog meget for en ubegrændset Tilslutning og er meget betænkelig ved Conseqventerne af det Skridt, som Ministeriet har gjort ved at ophæve den materielle Skranke imellem Kongeriget og Slesvig, forinden Forholdet mellem Slesvig og Holsteen er ordnet. Jeg forlanger ikke, at Ministeriet idag skal svare derpaa (Bravo)! Jeg forlanger ikke, at